

ĐOẠN KẾT

Bên này, ba anh em nâng đỡ lão bảo chúa Lệnh Hồ Đạt lên rồi khiêng chạy như bay về bảo kiếm Bính Dần kỳ sĩ Thượng Quan Lượng cứu trị.

Bao nhiêu người đã ra ngoài hết. Trong bảo trường rộng rãi chẳng có bóng một ai.

Lệnh Hồ Nghĩa cất tiếng hỏi:

– Ô hay! Thượng Quan thúc thúc đi đâu rồi?

Lệnh Hồ Bình đáp:

– Tam đệ mau ra phía sau tìm coi. Gia gia trúng độc rất nặng, e rằng không chống lại được.

Lệnh Hồ Nghĩa lật đật chạy ra phía sau. Chẳng bao lâu gã ôm một người chạy về trước bảo. Chính là Bính Dần kỳ sĩ Thượng Quan Lượng.

Lệnh Hồ Đức thất kinh hỏi:

– Thượng Quan thúc thúc động thủ với ai bị thương thế này?

Lệnh Hồ Nghĩa đáp:

– Thúc thúc giao thủ với một lão già mặt mũi cực kỳ xấu xa ở mã trường sau bảo. Không hiểu lão già trà trộn vào bằng cách nào. Thân thủ lão dường như không phải tầm thường. Lúc A Nghĩa tới nơi, Thượng Quan thúc thúc đang thi triển Cửu Cung Dị Hình bộ pháp lấn tới sau lưng lão, phóng chỉ điểm bằng thủ pháp rất mạnh làm lão ngã lăn ra. Thượng Quan thúc thúc cũng tựa hồ khí lực kiệt quệ, đắc thủ rồi người lão đảo té xuống...

Lệnh Hồ Bình thở dài nói:

– Thật là đáng sợ! A Bình cơ hồ quên mất lão này. Nếu Thượng Quan thúc thúc không cảnh giác mau lẹ thì hết thầy đàn bà con nít trong bảo đều bị kiếp nạn.

Lệnh Hồ Đức hỏi:

– Lão là ai?

Lệnh Hồ Bình đáp:

– Hắn là một tên Cẩm y hộ pháp như Vô Lượng tam ông và Phong Vân kiếm khách. Ngoại hiệu của hắn là Hoa Kiếm Diêm La.

Lệnh Hồ Đức nói:

– Bây giờ chính Thượng Quan thúc thúc cũng hôn mê rồi.

Đột nhiên nghe Bính Dần kỳ sĩ ở trong lòng Lệnh Hồ Nghĩa cất tiếng thều thào hỏi:

– Thúc thúc không có gì đáng ngại đâu... phải chăng có người bị thương rồi?

Lệnh Hồ Nghĩa vội đáp:

– Đúng thế! Gia gia giao thủ cùng Long Hồ bang chúa, không hiểu bị hấn ám toán cách nào mà toàn thân đen lại, người cũng hôn mê bất tỉnh. Thúc thúc bất tất phải cử động. Nếu có các gì cứu trị thì cứ chỉ thị cho anh em tiểu đệ làm cũng được.

Bính Dần kỳ sĩ hỏi:

– Lão nhân gia có bị ngoại thương không?

Lệnh Hồ Đức đáp:

– Không.

Bính Dần kỳ sĩ nói:

– Mau lấy giấm tỏi cho uống, rồi dùng rượu nóng tắm rửa. Chỗ có chậm trễ, càng tệ càng tốt. Thúc thúc cần điều tức một lúc mới xong. Các người đi làm ngay đi.

Trường mưa đập gió dồn kể như đã qua.

Bính Dần kỳ sĩ hết lòng điều trị. Giáp Tý kỳ sĩ và Ất Sửu kỳ sĩ cùng bọn bảo đinh bị thương đều chữa khỏi hết. Chỉ còn lão bảo chúa là thần trí chưa hoàn toàn tỉnh táo, cả Bính Dần kỳ sĩ cũng chịu bó tay.

Nửa tháng sau, Đinh Mão kỳ sĩ theo cửa Long Môn về bảo. Ngoài Kim trượng tứ lão của Cái Bang còn có Giả gia tử muội là Giả Tường và Giả Vy cũng theo về.

Lệnh Hồ Bình nói trong mình không được khoan khoái nên năn nỉ đại ca và tam đệ thay chàng ra mặt tiếp hai vị tỷ muội này.

Ba bữa sau lại thêm một toán khách nữa kéo đến. Toán này gồm có Hồ Lô tẩu, Hậu cái Thượng Quan Thụ Nhân, Pháp cái Ngôn Thành Quân và ba thiếu nữ được Lệnh Hồ Bình cứu khỏi Long Hồ bang là Như Ý, Thu Vân và Ưc Nương.

Lần này Lệnh Hồ Bình không trá bệnh, tự mình ra nghinh tiếp vào bảo.

Bên Già Mã Cốc vì bốn tên đường chủ bị Lệnh Hồ Bình trừ diệt lúc bỏ đi, lòng người trong hang đều tan vỡ. Chẳng bao lâu bỏ đi hết.

Hôm sau Truy Mạng Tiêu Tiền Đại Lai cũng được đón vào bảo và mời làm quản sự.

Gần nghìn tên hộ pháp ở Long Hồ bang nhân mối họa này mà thành phúc, đều được giải tán.

Hiện nay, vụ náo nhiệt trong bảo cũng không còn gì vì bệnh tình lão bảo chúa khiến cho mọi người đều âu sầu.

Một hôm Bính Dần kỳ sĩ triệu tập mọi người lại, cất giọng trầm trầm nói:

– Nửa năm sau, hay hơn hết là chúng ta làm một việc để lão bảo chúa hỏi dạ. Thượng Quan mỗ không làm biết gì hơn được đành dừng bước ở đây.

Mọi người nghe lão nói hiểu là tánh mạng của lão bảo chúa không thể vãn hồi được. Trong đời lão bảo chúa có chuyện gì làm cho lão cao hứng nhất?

Vụ này Hồ Lô tẩu nghĩ ra được. Con người thích uống rượu, nghĩ việc cũng dễ dàng. Lão đề nghị Kim trưởng Tứ lão làm mai cho ba anh em Lệnh Hồ.

Quần hùng đều tán thành. Ba anh em tuy không nguyện ý lắm nhưng vì muốn làm vui lòng lão phụ nên đành phải ưng thuận.

Lệnh Hồ Đức và Lệnh Hồ Nghĩa cùng chị em Giả Tường và Giả Vi thành hai cặp vợ chồng mỗi ngày một mặn nồng nhưng Lệnh Hồ Bình có ý phiền não. Trong ba cô Như Ý, Thu Vân và Ưc Nương, chàng biết chọn cô nào?

Sau cùng Đinh Mão kỳ sĩ đưa ra ý kiến phỏng theo cổ sự Nga Hoàng, Nữ Anh, tức là Như Ý và Thu Vân cùng thờ một chồng còn Ưc Nương làm trắc thất.

Tân lang, tân nương, mối nhân, tân khách đủ cả rồi, chỉ còn việc chọn ngày cử hành hôn lễ.

Lão bảo chúa quả nhiên cao hứng phi thường. Lão nằm trên giường bệnh gật đầu lia lịa, mặt mũi tươi cười.

Hôn lễ vừa cử hành xong, tên bảo đinh thủ môn đột nhiên bưng một cái hộp gỗ từ ngoài đi vào, nói là của hai lão già đưa tới, yêu cầu đích thân Giáp Tý kỳ sĩ mở ra.

Giáp Tý kỳ sĩ mở ra coi thì là một cái đầu người. Ngoài ra còn một mảnh giấy viết mấy dòng chữ:

“Bọn lão hủ thấy Long Hồ bang chúa chỉ nghĩ đến mình và đã hứa hẹn nửa tháng sau có phúc đáp. May mà bọn lão hủ không đến nỗi nhục mạng”

Dưới ký tên Trang Trường An, Ngải Công Đồng.

Ất Sửu kỳ sĩ nhìn cái đầu người một lúc rồi hỏi:

– Đây là Long Hồ bang chúa mà sao không giống?

Giáp Tý kỳ sĩ thở dài nói:

– Người này chắc chỉ có lão bảo chúa và Tư Đồ mới nhận ra chân tướng.

Mọi người nghe Giáp Tý kỳ sĩ nói đều ngạc nhiên liền hỏi vặn:

– Long Hồ bang chúa là ai?

Giáp Tý kỳ sĩ cảm khái đáp:

– Người này là Đường Quan Tôn, dòng dõi họ Đường ở Tứ Xuyên. Lão cùng Tư Đồ mỗi đồng thời được tuyển vào là kỳ sĩ. Vì lúc nhận diện, lão bảo chủ thấy mục quang hấn đầy vẻ tà môn, tâm luận bất chính nên loại ra. Không ngờ do đó lão ôm mối hận gây nên cuộc phong ba.

Mọi người nghe nói đều “ủa” lên một tiếng. Thảo nào lão bảo chúa trúng phải

chất kịch độc không còn cách nào giải cứu được.

Hậu cái Thượng Quan Thụ Nhân ngẫm nghĩ một chút rồi hỏi:

– Ngày trước lão bảo chúa dựng ra tòa Kỳ sĩ bảo này vì mục đích tập trung cao nhân dị sĩ trong thiên hạ, cùng nhau nỗ lực gây hạnh phúc cho võ lâm. Đến nay đã bốn năm mà chưa cử hành đại hội tuyển lựa kỳ sĩ, sao chúng ta không nhân cơ hội này đề nghị cùng lão bảo chúa, năm nay cử hành hội nghị lựa lấy một vị Tân Mùi kỳ sĩ.

Mọi người đồng thanh hoan hô.

Lão bảo chúa mỉm cười hỏi lại:

– Tân Mùi kỳ sĩ chẳng phải có rồi là gì?

Mọi người nhìn nhau ngơ ngác, cho là lão bảo chúa thần trí hôn mê chưa nghe rõ ý kiến của Hậu cái, toan giục Giáp Tý kỳ sĩ phúc trình lại một lượt. Bỗng nghe lão bảo chúa cất tiếng thêu thảo, mỉm cười nói tiếp:

– Tân Mùi kỳ sĩ hiện giờ đang ở trong nhà này. Các vị không biết là ai thật ư? Nếu các vị không biết thực sự thì có thể lão phu đã coi lầm người.

Mọi người trong đầu óc đột nhiên lóe lên một tia sáng, rồi chẳng ai bảo ai, đều quay lại nhìn Lệnh Hồ Bình.

Lệnh Hồ Đức và Lệnh Hồ Nghĩa cũng lộ nụ cười kiêu ngạo.

Lệnh Hồ Bình thẹn quá cúi đầu xuống.

Lại nghe lão bảo chúa vừa cười vừa nói tiếp:

– Lão phu chưa nói tên ra mà các vị đã tìm thấy người. Cuộc tuyển cử này há chẳng... rất... công bình... ư?

HẾT

Việt Kiếm © 2001 – 2003